

Н. Л. Федорак

Лучук Іван Володимирович

ЛУЧУК Іван Володимирович (24. 02. 1965, Львів) – поет, перекладач і літературознавець. Син [В. Лучука](#) та *О. Сенатович*. Член НТШ у Львові (1989), АУП (1997). Доктор філологічних наук (2013). Закін. Львівський університет (1986). Працював у Львів. відділ. Інституту літ-ри НАНУ (від 1992), одночасно викладав церк.-слов'ян. мову в Укр. католиц. університеті (Львів, 1995–2007). Дописувач часописів «Ратуша» (1990–95), «Театральна бесіда» (1990–91; гол. ред.), «Діти Марії» (1993–97; заст. ред.), «Молода Галичина» (2002), «Експрес» (2003), «Поступ» (2004), «Львівська газета» (2006–08), «Новий погляд» (2008), «Суботня пошта» (2009). Співзасн. літ. груп «ЛУГОСАД» (1984), «Геракліт» (1991), «ПУП» (1993), Міжнар. асоц. візуал. мовлення (1997). Автор найдовшого паліндром. тексту (3333 знаки) в укр. літературі «Епос і нині сопе» (1993). Видав літературозн. кн. «Ніби поезієзнавчі шкіци» (1996), «Трохи поезієзнавства» та «Поезієзнавча кафедра» (1997), «Триєдине поезієзнавство» (1998), роман «Уліссея» (2000; усі – Львів), зб. есеїстики «Сумніви сорокалітнього» (2008), кн. «Історія світової поезії» (2010), літературозн.-есеїст. кн. «Дикі думи» та «Літературний джаз» (обидві – 2011; усі – Тернопіль), монографію «Мистецтво поетичне в дискурсі української лірики та письменницької критики» (Л., 2012). Укладач альманаху кохання «Королівський ліс – 2» (Л., 2002). Упорядник антологій укр. поезії 20 ст. «Дивоовид» (2007), укр. любов. лірики кін. 19 – поч. 21 ст. «Літургія кохання» (2008), укр. поезії для дітей «Зелене Око: 1001 вірш» (2008) та «Зелені очі: 1001 вірш» (2010), «Вертоград: Українське поетичне тисячоліття» (2009), серб. поезії для дітей у переспівах *О. Сенатович* «Кошеня в кишені» (2010), «Ars poetica: Українська лірика про мистецтво поетичне» та «Мистецтво поетичне: Хрестоматія української літературної критики й есеїстики про поезію» (обидві – 2012); співупоряд. антологій укр. еротич. поезії «Біла книга

кохання» (2008), серболужиц. поезії для дітей у переспівах В. Лучука «Ластівка з Лужиці» (2010), укр. паліндромії «У сузір'ї Рака» (2011; усі – Тернопіль). Твори Л. перекладені англ., білорус., латис., нім., польс., рос., серб., словац., франц., хорват. мовами.

Основні твори

Сонетії. Л., 1996; Паліндромони. Л., 1997; Тридцять три сонетії. Л., 1998; Сто одне щось. Л., 2002; Трохи білого світу. К., 2005; Велес – се лев. Т., 2008; Нове та давнє. Л., 2009; Дочка Агасфера. Т., 2011.

Рекомендована література

1. Нахлік Є. Карнавальні-іронічні сонетарії Івана Лучука // Сучасність. 1997. № 12;
2. Борисенко К. Сто одне щось, Івану Лучуку належне // УС. 2002, 5–11 верес.;
3. Феноменальне «щось» Івана Лучука // Дзвін. 2003. Ч. 10.

Бібліографічний опис:

Лучук Іван Володимирович / Н. Л. Федорак // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59548>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).